

Den vestibulære sans - hvad er nu det for en?

Den er **overordnet** alle de andre sanser og arbejder meget tæt sammen med kroppens øvrige sanser. Især muskelledsansen og følesansen, men også de visuelle og auditive indtryk. Populært sagt kaldes den **balancesansen**/balancenerven – men den vestibulære sans er meget mere end det.

De vestibulære sansereceptorer er placeret i det indre øre i en snørklet knoglekonstruktion der kaldes Labyrinten. Labyrinten indeholder både de auditive sansereceptorer og 2 typer af vestibulære sansereceptorer.

Den ene type af receptorer hjælper os med at bearbejde tyngdekraftens påvirkning – og da de fleste af os hele livet igennem er påvirket af tyngdekraften... vil tyngdekraft-sansecellerne til stadighed sende signaler op til hjernen, om hvor vi befinder os.

Den anden type af receptorer hjælper os med at fornemme fart og retningskift – dvs. at der i den snørklede Labyrint er 3 buegange, som hver især tager sig af retningen op/ned – frem/tilbage samt venstre/højre.

De 2 typer af receptorer kan i samarbejde give os et meget præcist kropsligt indtryk. De fortæller os, hvor vi er i rummet, om vi er i bevægelse eller ej, med hvilken hastighed og i hvilken retning.

I samarbejde med kroppens øvrige sanseapparat – hjælper den os hele tiden med en parathed i kroppen. Den er med fra det helt tidlige stadie i fostertilstanden og resten af livet. Den kan på alle måder stimuleres ved, at det helt lille barn har så stor variation i sine kropsspositioner som muligt. At der siden hen gives plads til at trille, rulle, svinge, gyngede, rutsche, løbe, hoppe, cykle – ja, alt det som kroppen helt af sig selv er drevet af - så hvis barnets rammer er rummelige har den vestibulære sans de allerbedste betingelser.